

О. П. Борушенко

Кривий Єфрем Василь



КРИВИЙ Єфрем-Василь (12. 12. 1928, м. Іваї, шт. Парана, Бразилія – 03. 04. 2012, м. Куритиба, шт. Парана) – церковний діяч УГКЦ. Орден «За заслуги» 3-го ступеня (2008). Навч. у Малій семінарії св. Йосифа (м. Прудентополіс, шт. Парана, 1940–42). Закін. Григоріан. університет у Римі (1952). 25 березня 1951 одержав диякон. свячення, 12 листопада того ж року – ієрейські. 1952–55 – пом. у церкві св. Йосафата в Прудентополісі; водночас – віце-ректор, 1955–59 – ректор Малої семінарії св. Йосифа. 1959–69 – ігумен обителі і парох парафії св. Йосафата (Прудентополіс), від 1969 – ігумен обителі отців Василіян (Куритиба). Одночасно від 1965 – консультор, від 1970 – протоігумен провінції св. Йосифа. 29 листопада 1971 признач. єпископом-пом. 13 лютого 1972 з рук Папи Римського Павла VI одержав єпископ. свячення. Від травня 1978 – єпископ Куритибської єпархії св. Івана Хрестителя. Від грудня 2006 – єпископ-емерит.

Бібліографічний опис:

Кривий Єфрем Василь / О. П. Борушенко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-278>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).